

РЕШЕНИЕ

№ 7223

гр. София, 14.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 02.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Житарска

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **3304** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], [населено място], р-н „М.“, [улица], ет.5, ап.11, представлявано от управителя И. М. срещу Решение № ПО-33/02.03.2020г. на Директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх № С200022-023-0000429/07.02.2020г.

Жалбоподателят оспорва Решението с доводи за незаконосъобразност, поради излагане на неверни фактически основания различни от изложените в обжалвания административен акт. Излагат се твърдения, че решаващия орган не е разгледал обжалваното пред него постановление за налагане на ПОМ във вида, в който е издаден, като вместо да съобрази посочените в жалбата срещу Постановлението пороци и поради наличието им да отмени обжалвания акт, е допълвал с необходимото съдържание Постановлението, за да санира неговите пороци. Твърди се, че Постановлението е немотивирано, не се сочи в него от къде и как е формирана сумата по основание и размер, която се твърди, че е предполагаемо публично вземане. Неясната и обща формулировка нарушава правото на защита на ревизираното лице и прави оспорвания акт непочиващ на обективни факти. Счита, че по този начин Постановлението се явява необосновано, немотивирано, тъй като не почива на обективни факти и доказателства.

Иска се отмяна на Решението и отмяна на постановлението с основен довод необоснованост в мотивите на постановлението. Претендират се разноси в размер на държавната такса.

Ответникът, директорът на ТД на НАП С., чрез процесуалния си представител иска съдът да остави жалбата без уважение като неоснователна и недоказана. Желает да се постанови съдебен акт, с който да се потвърди Решението на Директора на ТД на НАП С. по мотиви изложение в същото. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Жалбата е допустима като подадена от легитимирано лице, в срок и срещу подлежащ на обжалване акт.

От фактическа страна се установява следното:

Не се спори, а това е видно от съобразителната част на Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ № Р-22221520000652-039-001/06.02.2020г., че спрямо [фирма] е издадена Заповед за възлагане на ревизия № Р 22221520000652- 020 001/ 03.02.2020г. с обхват установяване на задължения по ЗКПО за период 2014г. – 2019г. Ръководителят на ревизията се е обърнал към дирекция "Събиране" на ТД на НАП С. с цитираното искане, в което е посочен предполагаем размер на задълженията на дружеството, подлежащи на установяване в рамките на ревизията – главница 100 000 лв. и лихва 28 891,00 лв. Изложено, че за [фирма] съгласно подадени ГДД по чл.92 от ЗКПО е установено, че през ревизирания период дружеството е декларирало големи обороти и корпоративен данък в незначителни размери, както и че за финансовата 2016г. няма подадени ГДД по чл.92 от ЗКПО, а в публикувания ГФО за 2016г. са декларирани нетни приходи от продажба на услуги 5 125 000 лев, които не са обложени с корпоративен данък. В искането се сочи, че от справки в ИМ на НАП е установено, че дружеството не притежава МПС и недвижими имоти. Записано е, че очаквания размер на задълженията, които ще бъдат допълнително установени с ревизионния акт и ще подлежат на внасяне е корпоративен данък в размер на 100 000 лева главница и 28 891 лева лихви.

На 07.02.2020г. публичният изпълнител е издал ПНПОМ № С200022- 023-0000429, с което спрямо жалбоподателя е наложена предварителна обезпечителна мярка, а именно запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в:

-Първа инвестиционна банка BIC FINVBGSF за сумата от 128 891.00 лева.

-Ю. България АД BIC BPBIBGSF за сумата от 128 891.00 лева.

-Р. BIC RZBBBGSF за сумата от 128891.00 лева., както и

Запор върху притежаваните от лицето ценни книги – всички безналични ценни книжа притежавани от длъжника, които са вписани в регистъра на притежателите на финансови инструменти на Централния депозитар.

В постановлението е посочено, че в хода на ревизията е установено, че през ревизирания период дружеството е декларирало големи обороти и корпоративен данък в незначителни размери. Соци, че е установено, че дружеството не притежава недвижими имоти и МПС. Посочено е, че очаквания размер на задължението е особено големи размери от 128 891.00 лева.

ПНПОМ е оспорено пред ответника на 24.02.2020г., който се произнесъл с оспорваното решение, съобщено на адресата си на 04.06.2020г. Междувременно е депозирана на 18.03.2020г. жалба срещу ПНПОМ и мълчаливо потвърден от Директора на ТД на НАП С., въз основа на която е образувано настоящето производство. Заедно с жалбата ответника е изпратил до АССГ и Решение № ПИ-33/02.03.2020г. на Директора на ТП на НАП, с което е потвърдено обжалваното

пред него Постановление за налагане на ПОМ. В уточняваща молба от 09.06.2020г. жалбоподателя е посочил, че оспорват и постановеното Решение № 33/02.03.2020г. на Директора на ТД на НАП и развиват подробни съображения в тази връзка. Към нея е приложено и съобщение за резултатите от обработка на декларация по чл.92 ДОПК, от която е видно, че същата е приета на 01.03.2017г.

Жалбата е допустима.

Съдът при тази фактическа обстановка от правна страна приема следното:

Съгласно чл.197, ал.3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане обезпечителните мерки по чл. 195, ал. 5 ДОПК.

Първото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото от дружеството са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения с ПНПОМ заповед за вземанията му от банки.

Второто отменително основание по чл.197, ал.3, пр.2 ДОПК не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл.121, ал.1 от ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1–8 ДОПК не се изисква и затова липсата му не обуславя отмяната им. Общото правило по чл.195, ал.1 ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл.165 ДОПК. Това общо правило се déroгира от специалния чл.121, ал.1, пр.1 ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул.

Спорът по делото е концентриран върху преценката на третото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.3 ДОПК - дали обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл.121, ал.1 ДОПК.

Мерките са наложени, съгласно чл.121, ал.2 ДОПК с издаване на постановлението, в хода на ревизията, която е започнала на 03.02.2020г. с издаване на ЗВР № Р-22221520000652-020-001. В периода 3.02.2020г. – 07.02.2020г. ревизионното производство не е прекратено със заповед по чл. 119, ал. 4, пр. 2 ДОПК, нито е приключило с ревизионен акт по чл. 119, ал. 4, пр. 1 ДОПК, висящо е със следващата се от това допустимост на обезпечително производство по чл. 121, ал. 1-3 ДОПК.

Съгласно чл.121, ал.2 вр. чл.195, ал.3 вр. чл.12, ал.4, т.1 ДОПК всички видове предварителни обезпечителни мерки се налагат с постановление на публичен изпълнител. В съответствие с това оспореното ПНПОМ е подписано от публичен изпълнител в Дирекция "Събиране" при ТД на НАП – С. (главен публичен изпълнител П. Ц.). Спазена е писмената форма с всички задължителни реквизити съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 196, ал. 1, т. 1-9 ДОПК. Доводите на публичния изпълнител се изразяват в това, че от ревизиращия екип са установили, че през ревизирания период дружеството е декларирало големи обороти и корпоративен данък в незначителни размери, и тъй

като очаквания размер на задълженията е в особено големи размери – 128 891,00 лева, а дружеството не притежава недвижими имоти и/или МПС, то единствената възможност за обезпечаването му е запорът върху банковите сметки на ревизираното лице.

Третото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 3 ДОПК не може да се приложи, тъй като предварителните обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 ДОПК.

При тази правна рамка, разрешаването на административноправния спор по същество, налага да се посочи, че предприемането на мерки за обезпечение по реда на чл.121, ал.1 ДОПК от страна на компетентния за това публичен изпълнител налага да бъде установено проявлението на някое от обстоятелствата, визирани в нормата на чл. 121, ал. 1 и 3 ДОПК, при спазване на общите правила за налагане на обезпечителните мерки. Така в разпоредбата чл. 121, ал.1 от ДОПК е определено това да стане въз основа на мотивирано искане, което обвързва компетентния по чл.121, ал. 1 от ДОПК орган да го разгледа и да се произнесе по него именно при очертаните рамки, както по отношение на субекта, така и относно размера на очакваните публични задължения, като прецени, с оглед на посочените в искането данни, дали е налице необходимост от налагане на предварително обезпечение, тоест налице ли е обезпечителна нужда по смисъла на закона. Обхватът на мотивираното искане, очертава и параметрите на произнасянето на публичния изпълнител с налагане на съответната мярка по чл.121, ал.1 от ДОПК. В рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки публичният изпълнител изцяло е обвързан от предполагаемия размер на задълженията, посочен от ръководителя на ревизията. Публичният изпълнител, въз основа на мотивите, изложени в искането от ревизиращите извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и при съобразяване на условията по чл.121, ал.3 от ДОПК същият има правомощието да наложи или не обезпечителните мерки. В процесния случай това изискване е спазено в нужната степен.

На следващо място, актът за налагане на обезпечението не е немотивиран. Достатъчно на този предварителен етап, когато се предприема обезпечаване по реда на чл.121, ал.1 ДОПК е наличието на данни и обстоятелства, сочещи на вероятен, а не доказан извод, че ще бъдат установени такива задължения в съответния предполагаем размер, като едва с РА ще бъде определено вземането на държавата за данъци. В тази насока, и с оглед оплакването на жалбоподателя за липса на мотиви, обусловили преценката на публичния изпълнител относно наличието на предпоставките по чл.121, ал.1 от ДОПК за налагане на обезпечителните мерки, следва да се посочи, че са изложени обстоятелства, че без предприемането на конкретни мерки за обезпечение, ще бъде невъзможно или ще се затрудни значително събирането на публичните задължения на длъжника. В случая са изтъкнати обстоятелства, че ревизираното лице не разполага с имущество и активи, които евентуално биха послужили за погасяване на публични вземания. Безспорно ПНПОМ, вкл. и искането на органа по приходите, не се отличават с изявена конкретика на мотивите си и съдържат общи фактически съждения, но в решението на Директора на ТД на НАП има достатъчно подробна мотивировка, коментират се конкретни фактически положения, които мотивират горестоящия орган да направи извод за правилност на извършеното предварително обезпечение-коментиран е значителният размер на очаквани бъдещи публични задължения за ДДС /това е безспорно/, липсата на каквото и да е друго движимо и/или

недвижимо имущество на дружеството, което да може да служи като обезпечение за тези бъдещи задължения. Липсата на друго имущество, което може да служи за обезпечение на тези бъдещи публични задължения действително обосновават извод, че налагането на процесните ПОМ е необходимо, защото в противен случай може да се затрудни тяхното събиране или би го направило невъзможно.

На следващо място, е спазен принципа за съразмерност, пряко произтичащ от разпоредбата на чл.6 АПК, вр. §2 от ДР на ДОПК. Съгласно ал.3 на чл.121 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. В случая единствената възможност за предварително обезпечаване на очакваното задължение се явява заповест за спиране на банковата на ревизираното лице и то до неговия очакван размер. За спиране на дейността на дружеството, по делото не са представени доказателства, но и не се твърдят такива обстоятелства. Ако жалбоподателят счита, че с това ще бъде нарушена нормалната му търговска дейност, няма пречка да се възползва от разпоредбата на чл. 229, ал. 1 от ДОПК.

С оглед изложеното, съдът намира, че жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото на ответника се дължи поисканото юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 100,00 лева.

Така мотивиран, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], [населено място], р-н „М.“, [улица], ет.5, ап.11, представявано от управителя И. М. срещу Решение № ПО-33/02.03.2020г. на Директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С200022-023-0000429/07.02.2020г.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на НАП С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лева.

Решението на основание чл.197, ал.4 ДОПК е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: